

D E C I Z I E

23 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Dumitru Mardari
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul declarat de Ruslan Ungureanu, reprezentat de avocatul Victor Furnică,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ruslan Ungureanu împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, precum și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ruslan Ungureanu, au fost admise apelurile declarate de Ministerul Justiției și Procuratura Generală, a fost casată hotărârea din 07 februarie 2019 a Judecătoriai Chișinău sediul Buiucani și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 08 iunie 2018 Ruslan Ungureanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, precum și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 5-9).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 19 iunie 2015, a fost recunoscut în calitate de bănuț pe cauza penală nr. 2015421051, pornită de organul de urmărire penală la 05 iunie 2016, conform componenței de infracțiune prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal. Totodată, prin ordonanța din 21 septembrie 2015 a procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Victor Plugaru, pe motivul insuficienței probelor și pentru faptul că a expirat termenul de 3 luni de la data recunoașterii în calitate de bănuț, a fost scos de sub urmărirea penală.

Reclamantul a menționat că prin ordonanța din 22 septembrie 2015 a procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Victor Plugaru, cauza penală sus citată, a fost restituită organului de urmărire penală pentru completarea urmăririi penale, după care prin ordonanța din 22 decembrie 2015 a procurorului adjunct al procurorului

mun. Chișinău, Vladimir Lupu, a fost anulată ordonanța din 21 septembrie 2015 a procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Victor Plugaru privind scoaterea sa de sub urmărire penală, fiind dispusă reluarea urmăririi penale, care în ordinea art. 299¹ Cod de procedură penală, a fost contestată de apărătorul său.

Reclamantul a indicat că prin ordonanța din 22 decembrie 2015 a procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Victor Plugaru a fost pus sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, fiindu-i comunicat în aceeași zi și rechizitoriul. Prin actul de învinuire și rechizitoriul, a fost învinuit precum că la 09 mai 2015, aproximativ ora 17:00, fiind la volanul automobilului de model „VW Transporter”, n/î AAA 913, în timpul deplasării pe str. Trandafirilor, nr. 11/1, mun. Chișinău, din direcția bulevardului Dacia spre bulevardul Decebal, a ieșit pe contrasens și a comis tamponarea cu automobilul de model „VAZ 21214”, n/î COO 381, condus de Serghei Cocianov care se deplasa regulamentar din direcția bd. Decebal spre bd. Dacia. Potrivit raportului de expertiză din 11 iunie 2015, Serghei Cocianov s-a ales cu leziuni corporale, calificate ca vătămări medii. Astfel, acțiunile sale au fost calificate conform art. 264 alin. (1) Cod penal.

Reclamantul a menționat că Judecătoria Chișinău, sediul Central, la 04 august 2017 a pronunțat sentință de încetare a procesului penal pe respectiva cauză penală, pe motivul existenței unei hotărâri a organului de urmărire penală de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, explicându-i-se părții vătămate, adică lui că este în drept să înainteze acțiune civilă împotriva statului Republicii Moldova, care a fost menținută prin decizia din 14 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 28 februarie 2018 a Curții Supreme de Justiție.

Reclamantul a indicat că prin acțiunile sale organul de urmărire penală a încălcat prevederile legale, în special, dreptul de a nu fi urmărit de două sau mai multe ori pentru una și aceeași infracțiune. De altfel, neîntemeiat a fost supus urmăririi penale pentru o infracțiune pentru care a fost scos de sub urmărire penală, și ulterior, în mod abuziv a fost reluată urmărirea penală în privința sa, cauza fiind transmisă în instanța de judecată, respectiv i-a fost cauzat prejudiciu moral.

Reclamantul a relevat că suma de 150000 de lei este proporțională și ar acoperi toate suferințele emoționale la care a fost expus pe perioada urmăririi penale și judecării cauzei sale. Mai mult, pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei sale a suportat cheltuieli de asistență juridică în cuantum de 13000 de lei.

Reclamantul a relatat că la data când cauza a fost expediată în instanță, pe lângă cetățenia Republicii Moldova mai deținea și cetățenia României, iar în perioadele 09 februarie 2016 – 24 iulie 2017 și 04 octombrie 2017 – prezent, a fost angajat, în calitate de inginer construcții civile, industriale și agricole, în cadrul SRL „Supercon”, cu sediul în România, Județul Galați, mun. Galați, str. Siderurgiștilor, nr.10, bloc D3, sc.4, ap.65, cu salariul de funcție pe perioada 09 februarie 2016 – 24 iulie 2017 în mărime de 1500 de lei românești (RON), iar în perioada 04 octombrie 2017 până în prezent salariul de funcție constituia 2000 de lei românești (RON).

Reclamantul a declarat că conform proceselor-verbale ale ședințelor de judecată, a fost prezent la nouă ședințe de judecată după cum urmează: 17 martie 2016, 30 mai 2016, 18 iulie 2016, 23 decembrie 2016, 30 martie 2017, 19 iunie 2017, 24 iulie 2017 în instanța de fond și 14 noiembrie 2017 - în instanța de apel. În acest sens pentru a participa în ședințele de judecată în Republica Moldova, a solicitat de la angajator concediu din cont propriu, care i se acorda și pentru care eveniment nu i se calcula salariul. Prin urmare, în perioada 17 martie 2016 – 24 iulie 2016, conform adeverinței

de vechime nr. 121 din 24 iulie 2017, salariul de bază al reclamantului constituia 1500 de lei românești (RON), iar în condițiile acordării concediului neplătit, acesta a ratat un venit sub formă de salariu pentru zilele 17 martie 2016, 30 mai 2016, 18 iulie 2016, 21 decembrie 2016, 23 decembrie 2016, 19 iunie 2017, 24 iulie 2017- în cuantum de 568,72 de lei românești (RON), calculat după formula prevăzută la art. 7 și 8 din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 426 din 26 aprilie 2004 - 1500 de lei (RON) : $21,1 \times 8$ zile.

Reclamantul a specificat că conform adeverinței nr. 84 din 13 aprilie 2018 în perioada 04 octombrie 2017 până în prezent acestuia i s-a calculat salariu în mărime de 2000 de lei românești (RON), iar în condițiile în care la 14 noiembrie 2017, a solicitat concediu neplătit pentru a participa în ședința de judecată de la Curtea de Apel Chișinău, acesta a ratat un venit sub formă de salariu în mărime de 94,78 de lei românești (RON), calculat după formula prevăzută la art. 7 și 8 din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 426 din 26 aprilie 2004 - 2000 de lei (RON): $21,1 \times 1$ zile. Iar, în total a ratat un venit sub formă de salariu în mărime de 663,56 de lei românești (RON).

Totodată, reclamantul a invocat că pe perioada cât se desfășurau ședințele de judecată acesta locuia în România în mun. Galați, prin urmare consideră că cheltuielile de transport urmează a fi calculate în temeiul Ordinului Ministrului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 231 din 22 octombrie 2013, după cum urmează $4140 \text{ km} \times 0,46 \text{ lei} = 1904,40 \text{ lei}$.

Reclamantul a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul bugetului de stat al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul său a sume în mărime de 150000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, a sumei în cuantum de 13000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, a sumei în mărime de 663,56 de lei românești, cu titlu de venit ratat, ce urmează a fi achitată în valută națională, la cursul oficial de schimb al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii judecătorești, și a sumei în mărime de 1904,40 de lei, cu titlu de cheltuieli de transport.

Prin hotărârea din 07 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Ruslan Ungureanu și a fost încasat din contul bugetului de stat al Republicii Moldova, prin intermediu Ministerului Justiției în beneficiul lui Ruslan Ungureanu, în temeiul Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545 din 25 februarie 1998, prejudiciu moral cauzat în sumă de 30000 de lei și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 13000 de lei suportate în cadrul procesului penal, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 20 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ruslan Ungureanu, au fost admise apelurile declarate de Ministerul Justiției și Procuratura Generală, a fost casată hotărârea din 07 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii depusă de Ruslan Ungureanu, ca fiind neîntemeiată.

La 01 august 2019 Ruslan Ungureanu, reprezentat de avocatul Victor Furnică a declarat recurs împotriva deciziei din 20 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii sale.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Ruslan Ungureanu, reprezentat de avocatul Victor Furnică a indicat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea

aplicabilă speței, și anume Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998 și art. 1405 Cod civil.

Recurentul a remarcat că temeiul invocat pentru a fi antrenată răspunderea patrimonială a statului Republica Moldova este consemnat expres în acțiunea civilă, cât și în art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998. Așadar, este criticabilă decizia instanței de apel, inclusiv și prin prisma deciziilor nr. 2ra-2054/18, 2ra-420/19 ale Curții Supreme de Justiție, or conform art. 1 alin. (2) din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție nr. 789 din 26 martie 1996, Curtea Supremă de Justiție este instanța judecătorească supremă care asigură aplicarea corectă și uniformă a legislației de către toate instanțele judecătorești, soluționarea litigiilor apărute în cadrul aplicării legilor, garantează responsabilitatea statului față de cetățean și a cetățeanului față de stat.

Recurentul a specificat că instanța de apel eronat a concluzionat că nu are dreptul de a solicita încasarea prejudiciului material și moral, inclusiv și prin prisma art. 6 din Legea privind modul de repararea a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, deoarece dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilit de prezenta lege, apare în cazul scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare. Or, prin sentința din 04 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr. 1-735/15, a fost reținut caracterul ilegal al procesului penal ce-l vizează, în condițiile în care în privința sa există o hotărâre a organului de urmărire penală privind scoaterea persoanei de sub urmărire penală.

Recurentul consideră că cele expuse supra atestă existența tuturor premiselor legale pentru a fi angajată răspunderea patrimonială a Statului, prevăzute de Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998.

Recurentul a menționat că consideră neîntemeiată soluția instanțelor ierarhic inferioare cu privire la respingerea cerințelor cu privire la încasarea sumei în mărime de 663,56 de lei românești, cu titlu de venit ratat achitați în valută națională, la cursul oficial de schimb al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii judecătorești, și a sumei în mărime de 1904,40 de lei, cu titlu de cheltuieli de transport, or pentru a participa în ședințele de judecată din Republica Moldova a solicitat de la angajator concediu din cont propriu, care i s-a acordat și pentru care evident nu i s-a calculat salariu. Totodată, din motiv că locuia și își exercita activitatea în mun. Galați, România, a fost nevoit să se deplaseze până în mun. Chișinău. De fapt, circumstanțe date au fost confirmate prin probele anexate la materialele cauzei, însă instanțele ierarhic inferioare le-a considerat drept incerte, fără a motiva în fapt și drept, prin prisma art. 241 alin. (5) Cod de procedură civilă, această soluție.

Recurentul a relevat că prima instanță nejustificat a diminuat prejudiciul moral până la suma de 30000 de lei, or fiind constatat cu certitudine că în mod neîntemeiat a fost supus urmăririi penale pentru o infracțiune pentru care a fost scos de sub urmărire penală și ulterior, în mod abuziv, a fost reluată în privința sa urmărirea penală, iar cauza a fost transmisă în instanța de judecată, abuzuri și ilegalități care au fost

constatate prin hotărârile judecătorești irevocabile, atestă că a fost afectat emoțional (stres, frustrare, sentiment de nedreptate) și reieșind din gravitatea încălcărilor comise și perioada în care în mod definitiv a fost reabilitat, consideră că suma de 150000 de lei, este proporțională și ar acoperi toate suferințele emoționale la care a fost supus pe perioada urmăririi penale și judecării cauzei sale.

La 13 august 2019, în adresa intimatului Ministerului Justiției și intervenientului accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova a fost expediată copia recursului declarat de Ruslan Ungureanu, reprezentat de avocatul Victor Furnică, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 148).

Intimatul Ministerului Justiției și intervenientul accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe în termenul stabilit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 20 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată părților la proces prin intermediul poștei electronice la 19 iulie 2019, prin scrisoarea de expediere nr. 2a-1007/19 (f.d. 136), iar recursul a fost declarat de Ruslan Ungureanu, reprezentat de avocatul Victor Furnică, la 01 august 2019.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul a fost declarat de Ruslan Ungureanu, reprezentat de avocatul Victor Furnică, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Cod de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 09 octombrie 2019, a considerat admisibil recursului declarat de Ruslan Ungureanu, reprezentat de avocatul Victor Furnică și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că se impune admiterea recursului și casarea integrală a deciziei instanței de apel și parțială a hotărârii primei instanțe în partea respingerii cerințelor cu privire la încasarea venitului ratat și cheltuielilor de transport, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri de admitere a acestor pretenții, în rest hotărârea primei instanțe urmează a fi menținută fără modificări, pentru motivele ce succed.

În conformitate art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Iar, în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În speță, Ruslan Ungureanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală, solicitând încasarea din contul bugetului de stat al Republicii Moldova, prin intermediu Ministerului Justiției în beneficiul său, în temeiul Legii privind modul de reparare a

prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545 din 25 februarie 1998, prejudiciu moral cauzat în sumă de 150000 de lei, suma în mărime de 13000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suma în mărime de 663,56 de lei românești, cu titlu de venit ratat achitați în valută națională, la cursul oficial de schimb al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii judecătorești, și suma în mărime de 1904,40 de lei, cu titlu de cheltuieli de transport.

Prin hotărârea din 07 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Ruslan Ungureanu și a fost încasat din contul bugetului de stat al Republicii Moldova, prin intermediu Ministerului Justiției în beneficiul lui Ruslan Ungureanu, în temeiul Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545 din 25 februarie 1998, prejudiciu moral cauzat în sumă de 30000 de lei și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 13000 de lei suportate în cadrul procesului penal, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Soluția primei instanțe a fost contestată cu apel de către Ruslan Ungureanu, Ministerul Justiției și Procuratura Generală.

În urma judecării cauzei în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 20 iunie 2019, a respins apelul declarat de Ruslan Ungureanu, a admis apelurile declarate de Ministerul Justiției și Procuratura Generală, a casat hotărârea din 07 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani și a emis o nouă hotărâre de respingere a acțiunii depusă de Ruslan Ungureanu, ca fiind neîntemeiată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, deși la examinarea cauzei au fost stabilite pe deplin circumstanțele care au importanță pentru judecarea cauzei în fond, soluția instanței de apel în sensul adoptat nu poate fi menținută, fiind rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) Cod civil, (în vigoare în perioada de referință), apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară, iar conform art. 53 alin. (2) din Constituție, statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești.

Art. 1405 alin. (1) Cod civil, (în vigoare în perioada de referință), statua că prejudiciul cauzat persoanei fizice prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea, prin aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului sau a muncii corecționale se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanelor de răspundere ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată.

În vederea asigurării unei protecții față de asemenea situații inechitabile, există o serie de garanții legale, iar cele mai relevante acte normative care conțin aceste garanții sunt Codul Civil și Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998.

Astfel, art. 1 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, prevede că, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de

răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

După cum denotă actele și lucrările cauzei, prin ordonanța din 05 iunie 2015 a organului de urmărire penală, reprezentat de ofițerul de urmărire penală din cadrul SUPAR a SCAUP DP mun. Chișinău, locotenent de poliție Oleg Tomescu a fost dispusă pornirea urmăririi penale pe faptul comiterii accidentului rutier care a cauzat din imprudență o vătămare corporală medie, conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.264 alin. (1) Cod penal, cauzei penale fiindu-i atribuit numărul 2015421051 (f.d. 11).

Prin ordonanța din 19 iunie 2015 a organului de urmărire penală, reprezentat de ofițerul de urmărire penală din cadrul SUPAR a SCAUP DP mun. Chișinău, locotenent major de poliție Oleg Tomescu, a fost dispusă recunoașterea lui Ruslan Ungureanu în calitate de bănuț (f.d. 12).

Prin ordonanța din 21 septembrie 2015, emisă de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Victor Plugaru, a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a bănuțului Ruslan Ungureanu, din motiv că nu au fost acumulate suficiente probe ce ar dovedi prezența în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod Penal (f.d. 13).

Ulterior, prin ordonanța din 22 decembrie 2015, emisă de procurorul adjunct al procurorului mun. Chișinău, Vladimir Lupu, a fost dispusă anularea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a lui Ruslan Ungureanu, adoptată în cadrul urmăririi penale în cauză la 21 septembrie 2015, în legătură cu constatarea unor fapte noi și recent descoperite și reluarea urmăririi penale în privința acestuia (f.d 14).

În continuare, prin ordonanța din 22 decembrie 2015, emisă de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Victor Plugaru, a fost dispusă punerea sub învinuire a lui Ruslan Ungureanu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod Penal (f.d 15).

Prin sentința din 04 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, menținută prin decizia din 14 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 28 februarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost încetată cauza penală de învinuire a lui Ruslan Ungureanu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, din motivul existenței unei hotărâri a organului de urmărire penală de scoatere a persoanei de sub urmărire penală (f.d. 23-34).

În conformitate cu prevederile art. 123 alin. (3) Cod de procedură civilă, sentința pronunțată de instanța judecătorească într-o cauză penală, rămasă irevocabilă, este obligatorie pentru instanța chemată să se pronunțe asupra efectelor juridice civile ale actelor persoanei împotriva căreia s-a pronunțat sentința numai dacă aceste acte au avut loc și numai în măsura în care au fost săvârșite de persoana în cauză.

Prin urmare, cele relatate în ansamblu denotă incontestabil faptul că, Ruslan Ungureanu este în drept de a pretinde la repararea prejudiciului cauzat în urma acțiunilor ilegale ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești.

În acest sens, instanța de recurs reiterează că în conformitate cu art. 284 alin. (1) și (2) pct. 2) Cod de procedură penală, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală este actul de reabilitare și finalizare în privința persoanei a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată.

În conformitate cu prevederile art. 65 alin. (4) coroborat cu prevederile art. 64 alin. (2) pct. 23 și art. 23 alin. (3) Cod de procedură penală, persoana achitată sau în privința căreia s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală ori încetarea urmăririi penale pe temei de reabilitare are dreptul să fie repusă în drepturile personale pierdute, precum și să fie despăgubită pentru prejudiciul care i-a fost cauzat.

În conformitate cu art. 3 alin. (1) și (2) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare. Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcție de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură și din instanțele judecătorești.

Articolul 6 din Legea sus menționată, indică că dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilit de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; c) adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art. 313 alin. (5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulității actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații.

Astfel, Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, reglementează nu doar dreptul persoanei la repararea prejudiciului moral în urma acțiunilor ilicite ale organului de urmărire penală, dar și dreptul de a cere compensații pentru reabilitare în urma pornirii urmăririi penale și ulterior scoaterii de sub urmărire penală, nefiind constatată întrunirea elementelor infracțiunii.

În conformitate cu art. 1422 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Reformația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a

declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 10 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea și în modul stabilit de prezenta lege apare în cazurile specificate la art. 6.

Art. 11 al Legii nominalizate, indică că mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare: a) gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă; b) caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată; c) rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei; d) durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată; e) natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei; f) suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice; g) măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate; h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenție. (2) Instanța de judecată va determina mărimea compensației și în baza criteriilor specificate la art. 219 alin. (4) din Cod de procedură penală; 3) În toate cazurile, instanța de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral.

Astfel, se desprinde faptul că instanța de fond corect a concluzionat că lui Ruslan Ungureanu i-a fost cauzat prejudiciu moral prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Or, prin sentința din 04 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, menținută prin decizia din 14 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 28 februarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost încetată cauza penală de învinuire a lui Ruslan Ungureanu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, din motivul existenței unei hotărâri a organului de urmărire penală de scoatere a persoanei de sub urmărire penală.

Instanța de recurs mai reține că temeiuri de exonerare a statului de răspundere patrimonială pentru acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prevăzute la art. 4 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, cât și la art. 1405 alin. (2) Cod civil, în situația din speță, nu se atestă.

Prin urmare, existând o ordonanță de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, este suficient pentru ca persoană să beneficieze de dreptul la repararea prejudiciului și nu pot fi reținute invocările pîrîtului Ministerului Justiției, precum că Ruslan Ungureanu nu a fost condamnat, ci a avut doar calitatea de bănuit, învinuit și nu există careva circumstanțe din care să rezulte cauzarea prejudiciului moral.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că chiar și în cazul când organul de urmărire penală a respectat cerințele formale la întreprinderea acțiunilor de urmărire penală, acest complex de acțiuni în cumul sunt apreciate ca fiind ilicite odată cu emiterea sentinței de încetare a cauzei penale, din motivul existenței unei hotărâri a organului de urmărire penală

de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, iar acest fapt rezultă și din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanței judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998.

Este de notat și faptul că întru constatarea prejudiciului și aprecierea cuantumului despăgubirilor nu este relevantă vinovăția în particular a exponenților organului de urmărire penală, procurorului sau a instanței de judecată, fapt consemnat expres în art. 1405 alin. (1) Cod civil, ceea ce demonstrează netemeinicia argumentelor invocate de către Ministerul Justiției.

Conform art. 2 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, acțiunile ilicite sunt acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infrațiuni).

În circumstanțele menționate, instanța de recurs reiterează drept corectă concluzia instanței de fond că prin intentarea cauzei penale în privința lui Ruslan Ungureanu i s-a adus atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, inclusiv dreptului la viața sa privată, pe care le-a suportat în urma acțiunilor organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanței judecătorești. Suferințele psihice și fizice provocate de situația creată i-au cauzat consecințe determinate de retrăiri, încordare psihică, stare de disconfort și alți factori care derivă suferințele morale.

Prin urmare, având în vedere că, răspunderea pentru prejudiciul moral are un caracter compensator, acesta urmează să se determine de către instanța de judecătorească, reieșind din circumstanțele concrete ale cauzei, ținându-se cont de persoana celui care înaintează acțiunea și de măsura în care această compensație poate să-i aducă satisfacție. Totodată, la aprecierea prejudiciului moral, se ia obligatoriu în considerație principiul general al echității și că suma nu trebuie să fie vădit disproporționată cu sumele acordate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în spețe similare.

Sarcina probării prejudiciului moral necesită a fi pusă pe seama reclamantului și se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație argumentele ambelor părți în proces, situația de fapt și de drept reținută în speță.

Prin urmare, urmează a fi evidențiat faptul că instanța de fond a ținut cont de toate aceste circumstanțe și corect a considerat necesar de a încasa din contul bugetului de stat al Republicii Moldova, prin intermediu Ministerului Justiției în beneficiul lui Ruslan Ungureanu suma de 30000 de lei, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral cauzat, apreciind faptul că aceasta reprezintă o sumă adecvată, rezonabilă și care va da compensare suficientă lui Ruslan Ungureanu.

În acest sens este de reținut că prima instanță la acordarea anume a sumei de 30000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii de a cărei săvârșire a fost pus sub învinuire Ruslan Ungureanu. Totodată, a fost apreciat faptul că urmărirea penală și procedurile de

control judiciar au durat un timp îndelungat, și anume mai mult de 2 ani, în care Ruslan Ungureanu s-a aflat într-o situație de incertitudine.

Astfel, urmează a fi punctat faptul că suma solicitată de reclamant cu titlu de prejudiciu moral în mărime de 150000 de lei, este una exagerată și nejustificată. Or, stabilirea cuantumului despăgubirilor se impune prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Mai mult, acesta trebuie astfel stabilit, încât să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victime.

Instanța de recurs reține și faptul că potrivit art. 7 lit. e) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, persoanelor fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie sumele plătite de ea pentru asistență juridică.

În acest sens, se atestă că Ruslan Ungureanu într-adevăr a suportat cheltuieli de asistență juridică în cadrul dosarului penal, dar pentru stabilirea cuantumului sumei necesare de a fi rambursate, trebuie ca acestea să fie reale, necesare și rezonabile, cât și să fie raportate sumele solicitate la complexitatea cauzei și aportul considerabil al avocaților.

În conformitate cu art. 63 alin.(4) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenței juridice la apărarea drepturilor și intereselor lui legitime în cauzele penale, civile și administrative urmează a fi compensate integral și proporțional cerințelor admise (respinse) de partea adversă.

Aici necesită a fi evidențiat că pentru a determina cuantumul compensației acordate și pentru a face o apreciere corectă, se va ține cont de: a) complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; b) aportul avocatului la soluționarea cauzei; c) timpul și munca depusă de avocat; d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f) rezultatul obținut; g) restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; h) natura și durata relației dintre avocat și client; i) experiența, reputația și abilitatea avocatului; j) justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k) suma despăgubirilor pretinse în cauză; l) alți factori, la discreția instanței.

Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emise pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și orarul timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

În speță, reclamantul Ruslan Ungureanu pretinde suma de 13000 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în cadrul procesului penal, prezentând în acest sens bonului de plată seria PL nr. 053311 din 06 aprilie 2018 (f.d. 4).

Raportând cele descrise la dispozițiile normelor legale citate supra, instanța de recurs menționează că Ruslan Ungureanu a prezentat probe admisibile și pertinente care să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în cadrul procesului penal în mărime de 13000 de lei.

Astfel, instanța de recurs reiterează că cheltuielile de asistență juridică în mărime de 13000 de lei sunt reale, necesare și se înscriu în limita celor rezonabile, având în vedere complexitatea cauzei penale, durata urmăririi penale, volumul de lucru efectuat de avocat în cadrul urmăririi penale, participarea avocatului în ședințele de judecată (în prima instanță, în instanța de apel și în instanța de recurs).

Prin urmare, pretențiile reclamantului Ruslan Ungureanu în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică suportate în cadrul procesului penal în mărime de 13000 de lei corect au fost încasate de instanța de fond conform art. 7 lit. e) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998.

Cu referire la cerința reclamantului Ruslan Ungureanu cu privire la încasarea sumei în mărime de 663,56 de lei românești, cu titlu de venit ratat și a sumei în mărime de 1904,40 de lei, cu titlu de cheltuieli de transport, instanța de recurs reține că, în această parte, instanțele ierarhic inferioare au apreciat incorect probele administrate.

În conformitate cu prevederile art. 7 lit. a) și g) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, prevede că, în cazurile menționate la art. 3, persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie salariul și alte venituri provenite din muncă, ce constituie sursa ei principală de existență, de care a fost privată în urma acțiunilor ilicite; cheltuielile efectuate în legătură cu chemările în organul de urmărire penală, organul procuraturii sau în instanța judecătorească.

În conformitate cu prevederile art. 8 al aceleiași Legi, cuantumul sumelor de compensare a prejudiciului, prevăzute la art. 7 lit. a), se calculează pornindu-se de la câștigul mediu lunar al persoanei fizice la momentul cauzării prejudiciului, cu aplicarea coeficientului de inflație.

Pentru cuantificarea prejudiciului reparabil, câștigul mediu lunar se calculează după cum urmează: a) persoanelor angajate prin contract de muncă – prin aplicarea modului de calculare a salariului mediu în conformitate cu legislația.

Pornind de la prevederile normelor legale evocate, Colegiul conchide asupra necesității recuperării salariul neobținut și cheltuielilor de transport, de care a fost privat în urma acțiunilor ilicite reclamantul Ruslan Ungureanu.

Așadar, din actele și lucrările cauzei rezultă indubitabil că Ruslan Ungureanu, a fost angajat în cadrul SRL „Supercon”, cu sediul în Galați, România, în perioada 09 februarie 2016 – 24 iulie 2017, în baza contractului individual de muncă cu normă întreagă, încheiat pe durată nedeterminată și înregistrat în Registrul general de evidență al salariaților cu nr. 55/08-02-2016, în funcția de inginer construcții civile, industriale și agricole – 214201, cu salariu de funcție în mărime de 1500 de lei românești (f.d. 63).

Totodată, prin adeverința nr. 84/13 aprilie 2018, se atestă că Ruslan Ungureanu, a fost angajat în cadrul SRL „Supercon”, cu sediul în Galați, România, începând cu data de 04 octombrie 2017 și până în prezent, în baza contractului individual de muncă

cu normă întreagă, încheiat pe durată nedeterminată și înregistrat în Registrul general de evidență al salariaților cu nr. 72/03-10-2017, în funcția de inginer construcții civile, industriale și agricole – 214201, cu salariu de funcție în mărime de 2000 de lei românești (f.d. 64).

La fel, conform cererilor din 16 martie 2016, 27 mai 2016, 15 iulie 2016, 18 noiembrie 2016, 22 decembrie 2016, 29 martie 2017, 16 iunie 2017, 21 iulie 2017, 12 decembrie 2017, angajatorul SRL „Supercon” i-a aprobat cererile salariatului Ruslan Ungureanu cu privire la acordarea concediului neplătit pentru următoarele zile: 17-18 martie 2016, 30 mai 2016, 18 iulie 2016, 21 noiembrie 2016, 23 decembrie 2016, 30-31 martie 2017, 19 iunie 2017, 24 iulie 2017 și 13-14 noiembrie 2017 (f.d. 54-62).

Conform proceselor-verbale a ședințelor de judecată din 17 martie 2016, 30 mai 2016, 18 iulie 2016, 23 decembrie 2016, 30 martie 2017, 19 iunie 2017, 24 iulie 2017 și 14 noiembrie 2017, Ruslan Ungureanu a participat la examinarea cauzei sale penale în prima instanță și în instanța de apel. Ședința de judecată din 21 noiembrie 2016, nu a avut loc din motiv că judecătorul căruia i-a fost repartizată cauza penală, a fost delegat la seminar (f.d. 35-53).

Prin urmare, pornind de la prevederile art. 7 lit. a), g) și 8 alin. (3) lit. a) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, Colegiul conchide că salariu neobținut pentru 9 zile în mărime de 663, 56 de lei românești (1500 de lei românești / 21,1 zile - numărul mediu de zile lucrătoare pe lună cu săptămîna de lucru de 5 zile x 8 zile = 568,72 de lei românești; 2000 de lei românești / 21,1 zile - numărul mediu de zile lucrătoare pe lună cu săptămîna de lucru de 5 zile x 1 zile = 946 78 de lei românești), ce urmează a fi achitat în valută națională, la cursul oficial de schimb al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii judecătorești și cheltuielile de transport efectuate în legătură cu chemările în instanța judecătorească în mărime de 1904, 40 de lei (9 ședințe de judecată x 230 km x 2 = 4140 km; 4140 km x 0,46 de lei = 1904, 40 de lei), sunt în legătură cauzală cu examinarea cauzei penale intentate în privința lui Ruslan Ungureanu, respectiv acestea urmează a fi încasate din contul bugetului de stat al Republicii Moldova, prin intermediu Ministerului Justiției în beneficiul lui Ruslan Ungureanu, or lipsa de la serviciu și cheltuielile de transport se datorează din motive ce nu depind de voința reclamantului/recurent.

Mai mult ca atât, necesitatea încasării cheltuielilor menționate se confirmă și prin Hotărârea Guvernului privind aprobarea modului de calculare a salariului mediu nr. 426 din 26 aprilie 2004 și ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor cu privire la majorarea tarifelor în transport de călători și bagaje pe rute regulate nr. 231 din 22 octombrie 2013, din care rezultă cert că în perioada pentru care se calculează salariul mediu angajatul care nu a lucrat un timp oarecare din motive întemeiate și nu a avut în timpul acesta salariu sau l-a primit parțial, timpul respectiv și salariul plătit incomplet se exclud din calcul; tarifele-plafonate în transportul auto de călători pe rute suburbane și interurbane (pentru un pasager/kilometru) cu mijloc de transport auto constituie 0,46 de lei.

Din considerentele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au stabilit circumstanțele cauzei și nu este necesară verificarea suplimentară și administrarea unor noi dovezi, însă au încălcat normele de drept material și au apreciat arbitrar probele, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al

Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Ruslan Ungureanu, reprezentat de avocatul Victor Furnică, de a casa integral decizia instanței de apel și parțial hotărârea primei instanțe în partea respingerii cerinței reclamantului Ruslan Ungureanu cu privire la încasarea venitului ratat și cheltuielile de transport și de a emite în această parte o nouă hotărâre de admitere a acestor cerințe, ca fiind întemeiate.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Ruslan Ungureanu, reprezentat de avocatul Victor Furnică.

Se casează integral decizia din 20 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău și parțial hotărârea din 07 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani în partea respingerii pretențiilor înaintate de Ruslan Ungureanu împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la încasarea venitului ratat și cheltuielilor de transport, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ruslan Ungureanu împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, precum și încasarea cheltuielilor de judecată, și în această parte se pronunță o hotărâre nouă prin care:

Se admit pretențiile înaintate de Ruslan Ungureanu împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la încasarea venitului ratat și cheltuielilor de transport.

Se încasează din contul bugetului de stat al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Ruslan Ungureanu suma în mărime de 663,56 (șase sute șazeci și trei) de lei românești, cu titlu de venit ratat, ce urmează a fi achitată în valută națională, la cursul oficial de schimb al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii judecătorești, și suma în mărime de 1904,40 (o mie nouă sute patru) de lei, cu titlu de cheltuieli de transport.

În rest, hotărârea din 07 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Nina Vascan